

„CULTURA BIZANTINĂ ÎN ROMÂNIA”

Urmind ședinței de deschidere al celui de al XIV-lea Congres internațional de studii bizantine, vernisajul expoziției „Cultura bizantină în România” s-a bucurat de prezența participanților la această importantă reuniune internațională, găzduită de capitala țării noastre între 6–12 septembrie 1971.

Organizată cu ocazia Congresului în sălile Muzeului de artă a R.S. România, cu concursul diferitelor institute din cadrul Academiei de Științe Sociale și Politice a R.S. România și a diferitelor muzee din țară, expoziția a reunit 573 de obiecte, ilustrând aspecte ce probează existența unei culturi bizantine sau de influență bizantină pe teritoriul țării noastre, începând din secolul al IV-lea până în secolul al XVI-lea.

Capitelerii și coloane provenite din cetățile bizantine din Dobrogea, monumente lapidare cu inscripții, tezaure monetare, ceramică bizantină, bijuterii — toate rezultate din cercetările arheologice — alcătuiesc o importantă parte a expoziției.

O altă parte este reprezentată de piesele cu un caracter pur artistic: broderii (epitafele de la

Cozia și Dobrovăț și cel al lui Siluan, epitrahile etc.), icoane, sculptură în lemn (ușile de la Snagov).

Panouri cu scheme grafice ilustrând câteva momente din evoluția arhitecturii de influență bizantină din țara noastră, o serie de diapozitive reprezentând monumente și picturi murale, ca și textele generale încearcă să întregască imaginea despre ambianța cultural-spirituală a secolelor în care Bizanțul și-a pus pecetea asupra teritorului nostru.

Catalogul expoziției — bilingv, român-francez — beneficiază de ample studii introductive semnate de Ion Barnea, Corina Nicolescu, Octavian Iliescu. Fișele propriu-zise ale lucrărilor sint completate de reproduceri — alb-negru sau color — celor mai importante piese expuse.

Primită cu interes de specialiști ca și de publicul larg — căruia îi este înfățișat acum un grupaj de obiecte nu numai de mare valoare, dar și de un deosebit interes pentru cunoașterea unei importante părți din istoria patriei noastre — expoziția a rămas deschisă toată luna septembrie.

S. T.

INAUGURAREA MUZEULUI VITICULTURII ȘI POMICULTURII DE LA GOLEȘTI

Importanța viticulturii și pomiculturii în economia și istoria țării noastre, creațiile materiale și spirituale ale locuitorilor din zonele în care podgoriile sau livezile dădeau nota dominantă, caracteristică, au impus cu stringență organizarea unui muzeu național pe acest profil.

Muzeul a fost conceput să fie format din două sectoare:

1. Sectorul pavilionar, care va înfățișa:

a) istoria viticulturii și pomiculturii din România, din cele mai vechi timpuri până în zilele noastre;

b) prezentarea tipologiei, pe provincii istorice, a unor unelte, instalații și vase legate de cele două ocupații.

2. Sectorul etnografic în aer liber, ce se va compune din două părți:

a) o parte cu aspect de sat, ce va cuprinde 34 gospodării din zonele viticole și pomicole ale țării, în care vor fi prezente uneltele și instalațiile legate în primul rînd de ocupațiile respective și în al

doilea rînd de cele complementare. Toate gospodăriile vor fi mobilate, se înțelege, cu toate obiectele folosite de proprietarii lor;

b) a doua parte va însuma instalații și construcții temporare și stabile, aflate la suprafața solului sau îngropate, legate de specificul celor două îndeletniciri, pe care gospodarii și le construiau la vii sau la livezile de pomi.

Conceput a fi organizat pe o suprafață de 15 ha, amplasarea urmînd să se facă pe provincii istorice, alocîndu-ni-se inițial 5 ha teren în vecinătatea Muzeului Golești, s-a început cu reprezentarea zonelor viticole și pomicole din Muntenia și Oltenia.

Lucrările de cercetare, depistare, achiziționare, demontare și remontare au început în anul 1966, soldîndu-se cu aducerea a două gospodării — una de viticultor din zona Drăgășani și alta de pomicultor din zona Muscel.

În anii 1967–1969, am mai adus în muzeu două gospodării din Gorj, una din Dîmbovița,